

Отъ тозъ думанъ да я очисти мисли;
Но той въ каквото да я не накисни,
Отъ нея спиртенъ джхъ на всичко
тежко билъ,

Стопанинът година май се тъй се съ нея влацилъ,
На ли се вече уморилъ,
И най подиръ се съ бъчва разортачилъ. —
Родители! Помнете вие тъзи басня,
И на ума ви нѣка ѹ прѣсна:
Съ ученье вредно въ младини
Щомъ ний се нѣкакъ напоимъ,
И презъ животъ и въ стариини, —
На работа, 'ко шешь би ангель,
На думи пѣй ми, като славей, —
Съсъ тойзи джхъ' се ще джхтимъ. —

9.

Жаба и Воль.

Край локвата на припѣкъ
Лежала жаба дрѣмешкомъ,
Кога пѣтемъ —
Варви, минува на надолъ¹
Ругатъ управенъ хубавъ волъ,
До кичестъ спри се той тамъ лѣлякъ.
Самичекъ той, — пасе си болъ
Наоколъ сладкия камилякъ. —
И ей я нашъ та каркерица
Каркери се и дебни, —
Била тя, казватъ, завистница, —
Подскокъ — подскокъ,
И на камарча горѣхопъ,
Увѣренъ, ще и прилѣгни,
Съ рогатий вола да се мѣри;